

Til Smaapigerne paa Nysse

---

Trjalden sad i sin stille Ro,  
 Alt paa sin Sommersvale;  
 Ind traadte de Smaapiger - en og to,  
 Tre, fire - med venlig Tale.

---

Han aned ei hvad de vilde ham nu,  
 Da monne den Ene nie:  
 Hun sagde: Digter! os kjær er du,  
 Vi noget af dig vil eie.

---

Gak ned i Hægen og pluk os hver  
 En Blomst, det ønske vi bare.  
 Vi gjemme den i vor Isalmebog,  
 Vi vil den lange bevare.

---

Hvergang vi see den i Fremtids Aar,  
 Den vorder om dig et Minde.  
 Naar langer din Haand ei Høysen slaaer,  
 Skal dog ei Blomsten forsvinde.

---



Imaapiger! Blomsterne fik I alt,  
De visne for aften kommer.  
Her skionker jeg Eder endnu en Knuds  
af mine Digterblommer.

---

De vare lidt longer, de dufte lidt meer.  
Naar Sjældene langst er døde  
Man Rosenblade tit af dem seer,  
Som endnu er ganske røde.

---

Oehlenschläger.  
Copenhagen